

Świadczenie uzupełniające

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2024 r. poz. 256, z późn. zm.)

Ustawa określa warunki nabywania prawa, tryb przyznawania oraz zasady wypłacania i finansowania **świadczenia dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji**, zwanego dalej „**świadczeniem uzupełniającym**”. Celem tego świadczenia jest dodatkowe wsparcie dochodowe osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji, zwanymi dalej „**osobami uprawnionymi**”. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom uprawnionym, które nie posiadają prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych albo suma tych świadczeń o charakterze innym niż jednorazowe, wraz z kwotą wypłacaną przez zagraniczne instytucje właściwe do spraw emerytalno-rentowych, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza miesięcznie **2419,33 zł**. Do ww. świadczeń nie zalicza się renty rodzinnej przyznanej osobie, która stała się całkowicie niezdolna do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolna do pracy w okresie do ukończenia 16 lat lub do ukończenia nauki w szkole (jeżeli przekroczyła 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia), a także zasiłku pielęgnacyjnego oraz innych dodatków i świadczeń wypłacanych wraz z tymi świadczeniami na podstawie odrębnych przepisów. Kwota miesięczna uprawniająca do świadczenia uzupełniającego podlega podwyższeniu w terminach i na zasadach określonych przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. **Świadczenie uzupełniające przysługuje osobie uprawnionej w wysokości nie wyższej niż 500 zł miesięcznie, przy czym łączna kwota świadczenia uzupełniającego i świadczeń publicznych, o których mowa powyżej, nie może przekroczyć** (od 1 marca 2024) **2419,33 zł miesięcznie**. Świadczenie uzupełniające nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. **Ustalenie prawa do świadczenia uzupełniającego następuje na wniosek osoby uprawnionej** składany odpowiednio do organu wypłacającego świadczenie emerytalno-rentowe albo rentę socjalną, a w przypadku pozostałych osób uprawnionych – do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.